

Dosarul nr. 1ra-1207/2017

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

06 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte :

Nicolae Gordilă

Judecători :

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul adjunct-interimar al Procuraturii de circumscripție Chișinău, Sergiu Ciobanu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2016, în cauza penală privind-o pe

Lupu Liubovi xxxx, născută la xxxx,
originară din mun. xxxx, domiciliată în sat.
xxxx, r-nul xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 30.03.2016 - 27.04.2016;

Instanța de apel: 23.06.2016 - 27.09.2016;

Instanța de recurs: 23.06.2017 - 06.09.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 27 aprilie 2016, *cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală*, Lupu Liubovi a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 151 alin. (4) Cod penal la 8 (opt) ani închisoare, în penitenciar de tip închis pentru femei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Lupu Liubovi la 13.01.2016, aproximativ la ora 21.00, aflându-se pe pragul casei ce aparține mamei sale, unde domiciliază mătușa sa Lupu Jana, amplasată în satul xxxx, r-nul xxxx, în cadrul unei cerți apărute spontan cu Gheorghiciuc Simion, intenționat i-a aplicat lovituri cu cuțitul ultimului în regiunea coapsei stângi, cauzându-i vătămări corporale, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 23 din 14.01.2016 sunt calificate ca vătămare corporală gravă. Fiind transportat la Spitalul Raional Orhei în urma vătămarilor corporale primite a decedat în secția internare în rezultatul șocului hemoragic, ca urmare a hemoragiei externe masive din plăgile înțepat-tăiate în regiunea coapsei stângi.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. *Procurorul*, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea refuzului încasării de la Lupu Liubovi a cheltuielilor de judecată și stabilirii categoriei

penitenciarului, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care de încasat de la Lupu Liubovi cheltuielile de judecată în sumă de 4 797, 37 lei și stabilirea categoriei de penitenciar pentru femei.

În susținerea apelului procurorul a indicat că prima instanță, la pronunțarea sentinței nu s-a expus asupra solicitării de către procuror a încasării cheltuielilor judiciare în partea dispozitivă, ci doar în partea descriptivă a acesteia. Instanța de judecată nu s-a pronunțat asupra laturii civile, eronat bazându-se pe prevederile art. 220 Cod de procedură penală, or, normele ce țin de reglementarea juridică a acțiunii civile nicidecum nu se referă la cheltuielile judiciare care au fost suportate în cadrul urmăririi penale de către stat.

Totodată, instanța pronunțând sentința, a stabilit inculpatei pedeapsă sub formă de închisoare în penitenciar de tip închis pentru femei, astfel s-a considerat eronată stabilirea categoriei de penitenciar (penitenciar de tip închis pentru femei), deoarece conform prevederilor art. 72 alin. (6) Cod penal, femeile condamnate execută pedeapsa închisorii în penitenciare pentru femei. Prin urmare inculpatei urma a-i fi stabilită categoria de penitenciar pentru femei, fără a fi indicat penitenciar de tip închis.

3.2. *Inculpata*, care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a-i fi stabilită o pedeapsă mai blândă, ținând cont de faptul că are la întreținere doi copii minori, anterior nu a fost trasă la răspundere penală și a contribuit activ la descoperirea infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2016, s-a dispus respingerea apelurilor declarate ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În susținerea poziției sale, instanța de apel a menționat că la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că Lupu Liubovi a săvârșit infracțiunea imputată ei. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Cu privire la argumentele inculpatei în vederea aplicării unei pedepse mai blânde, Colegiul a conchis că prima instanță, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă, a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, și anume de caracterul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, care este una deosebit de gravă, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării ei, de persoana inculpatei, care la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, anterior nu a fost judecată, are la întreținere doi copii minori, de comportamentul acesteia până și după comiterea infracțiunii. De asemenea, s-a ținut cont și de faptul că Lupu Liubovi și-a recunoscut pe deplin vina și s-a căit sincer

de cele săvârșite, respectându-se totodată și prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală în acest sens.

Astfel, Colegiul a conchis că o altă pedeapsă decât cea privativă reală de libertate nu-și va atinge scopul, or, potrivit prevederilor art. 61 alin.(2) Cod penal pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. În astfel de circumstanțe, Colegiul a considerat că argumentele inculpatei precum că în cazul dat există temeuri de a-i aplica ei o pedeapsă mai blândă nu sunt fondate și dacă vor fi acceptate asemenea argumente, pedeapsa aplicată nu-și va atinge scopurile de îndreptare și reeducare a persoanei condamnate.

Cu referire la argumentele procurorului expuse în apelul său, Colegiul a menționat că instanța de fond corect i-a stabilit inculpatei executarea pedepsei cu închisoarea în penitenciar de tip închis pentru femei, or, infracțiunea săvârșită de aceasta se atribuie la categoria celor deosebit de grave. De asemenea, instanța a considerat ca nefondat și argumentul procurorului ce ține de obligarea inculpatei să achite cheltuielile de judecată, or expertizele pentru efectuarea cărora au fost suportate anumite cheltuieli, cad sub incidența prevederilor art.143 alin.(1) Cod de procedură penală, prin urmare plata acestora, se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

Cât ține de solicitarea apărătorului de a aplica în privința inculpatei Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova și anume, de a reduce în temeiul art. 13 alin.(1) lit. b) al Legii menționate, cu 1/4 din termenul de pedeapsă, Colegiul a considerat această solicitare drept nefondată or, prevederile art. 13 al Legii respective se aplică numai în privința persoanelor condamnate în privința cărora există o hotărâre definitivă.

Astfel, sentința Judecătoriei Orhei din 27 aprilie 2016 emisă în privința inculpatei, a fost atacată cu apeluri de către procuror și inculpată, adică nu este intrată în vigoare. Mai mult ca atât, în cauză nu este epuizată nici calea ordinară de atac, recursul ordinar, prin urmare nefiind aplicabile prevederile art.13 al actului de amnistie indicat.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de către procuror, care invocând prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță pe motiv că soluția instanțelor de fond de refuz în încasarea cheltuielilor de judecată contravine normelor procesual penale în vigoare.

Astfel, în situația în care art. 229 alin.(1) Cod de procedură penală stipulează direct că inculpatul suportă cheltuielile judiciare, soluția instanțelor judecătorești de a respinge încasarea acestor cheltuieli, este ilegală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Colegiul reține că procurorul indică ca temei de drept întru casarea deciziei recurate pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală și anume că, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, însă, acest temei nu și-a găsit confirmare în urma cercetării materialelor cauzei, cu atât mai mult că recurentul invocă de fapt dezacordul cu soluția instanțelor de fond prin care cheltuielile de judecată în mărime de 4 797,37 lei, pentru efectuarea expertizelor medico-legale ale victimei, se trec în contul statului.*

Instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 229 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, care stipulează că *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului și instanța poate elibera de aceste cheltuieli, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.*

Concomitent, soluția instanței de apel este susținută și de prevederile art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală, adică cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Colegiul menționează că, argumentele invocate de către recurent în susținerea solicitării înaintate sunt neîntemeiate, deoarece cheltuielile judiciare au fost pentru efectuarea rapoartelor de expertiză medico-legală ale victimei, iar art. 143 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, prevede că *expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea cauzei morții.*

Tot aici, Colegiul penal consideră necesar de a se referi și la prevederile alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală, care stipulează că *plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat, de aceea, instanțele de fond corect au ajuns la concluzia de a nu încasa din contul inculpatei a cheltuielilor judiciare menționate.*

În urma celor expuse, Colegiul penal nu a constatat prezența erorii de drept invocată de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, iar solicitările recurentului nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate în

cauză, prin urmare soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul adjunct-interimar al Procuraturii de circumscripție Chișinău, Sergiu Ciobanu, prin care se solicită casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2016, în cauza penală în privința lui *Lupu Liubovi*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 06 septembrie 2017.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun